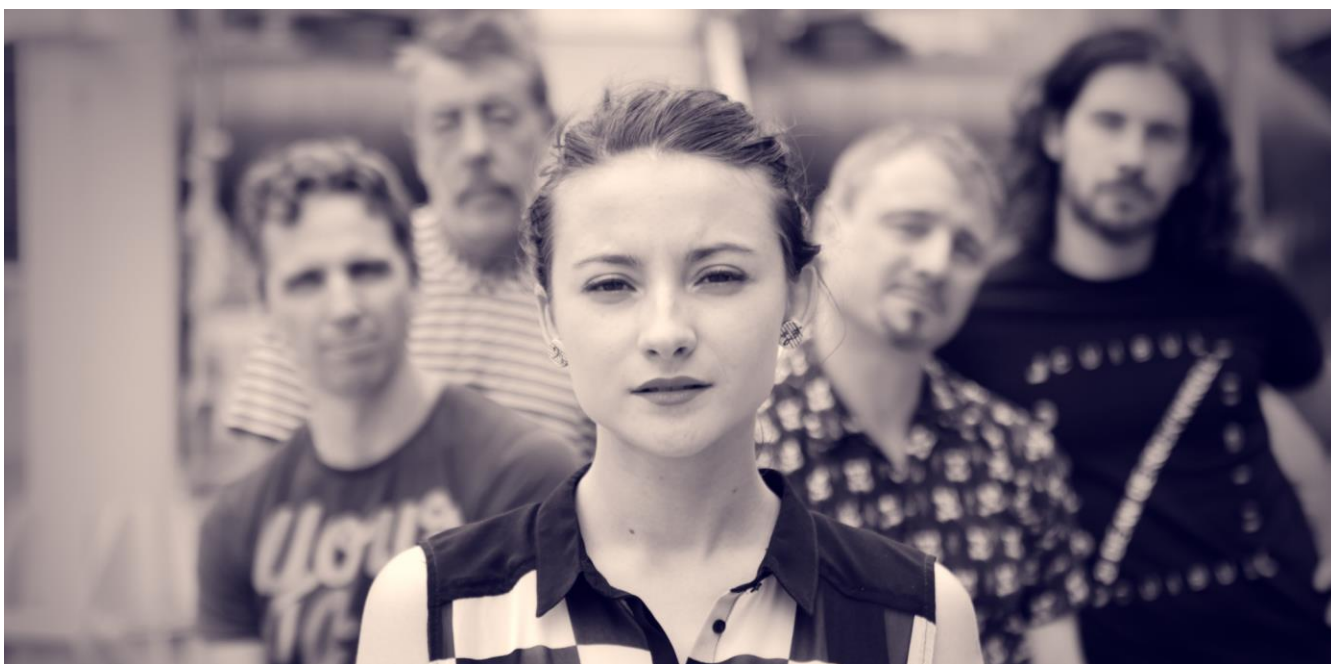

Program evenimente speciale

Vineri 31 iulie 2015, ora 20:00
Grădina Cetății Râșnov
Concert
Trupa **Cuibul**

Cuibul este o formație din Chișinău înființată de către muzicianul Igor Dînga (producător muzical pentru Zdob și Zdub) și activă încă din 1991. După 6 albume, o perioadă de pauză și apoi o revenire în 2007 urmată de lansarea unui nou album, anul 2012 găsește formația stabilindu-se într-o nouă formulă alături de vocalista Lidia Scarlat alături de care vor lansa, în curând, un album de studio în format acustic-cameral.

Componență: Lidia Scarlat (voce), Igor Dînga (chitară, voce), Igor Coșolean (chitară), Andrei Boico (bass), Eugen Berdea (cajon)

Sâmbătă 1 august 2015, ora 18:00
Biserica Evanghelică Râșnov
Concert
Sensations - De la Renaștere la Nuevo Tango
Duo **Olivia Iancu & Claudiu Lobonț** (București)
arhlute / arciliuto / arhilăute

Programul muzical al duo-ului Iancu-Lobonț propune o colecție de „senzații” muzicale, piese scilpitoare, de atmosferă, dar și de virtuozitate, care sunt aranjamente originale (după lucrări dedicate inițial altor instrumente: virginal, clavecin, bandoneon și cvartet de coarde) pentru o pereche de instrumente foarte

puțin cunoscute în România: arhilăutele. Arhilăuta este un instrument european cu coarde ciupite, dezvoltat în jurul anului 1600, ca o îmbinare între o teorbă, ale cărei dimensiuni și tip de acordaj sunt adaptate pentru acompaniament, și o lăută-tenor renescentistă. În esență, arhilăuta, ca instrument compozit, este o lăută-tenor cu o extensie de teorbă a gâtului (pentru bași), producând un sunet al cărui timbru impresionează mai degrabă prin căldură și expresivitate decât prin volum, ca, de altfel, toate instrumentele din familia lăutei. Programul pornește de la o serie de piese de dans din Renașterea engleză (William Byrd), trece prin Barocul italo-iberic (Domenico Scarlatti), străbate exuberanța și rafinamentul tangourilor argentinene ale compozitorului contemporan Astor Piazzolla (de origine italiană) și se încheie, revenind la punctul de plecare, cu Barocul germano-englez (Georg Friedrich Händel). Este un program în care predomină sinteza, îmbinarea, uniunea, și nu atât prin faptul arhicunoscut că muzica înlănțuie sunete în încercarea de a exprima sentimente și idei, cât prin acela că aproape fiecare dintre compozitorii prezenți în program se înfățișează cu o identitate stilistică însumată: ce-ar fi Händel fără întâlnirea cu Londra, ce-ar fi Scarlatti fără influențele ambianței muzicale spaniole sau „noul tango” al lui Piazzolla fără obârșia lui italiană, fără muzica clasică și jazz?

Duo Iancu-Lobonț a luat ființă în 2007, an în care Olivia Iancu și Claudiu Lobonț au absolvit cursurile clasei de chitară ale Universității Naționale de Muzică din București. Cu activitate bogată, invitat să concerteze în cadrul celor mai importante festivaluri de profil din țară, având colaborări cu diverse ansambluri camerale sau orchestre – atât cu chitarele, cât și cu instrumentele istorice (archlute) –, duoul prezintă programe variate, care acoperă toate perioadele stilistice, de la muzica veche la cea contemporană; lucrările cântate fiind, în cea mai mare parte, propriile transcripții și aranjamente.

Sâmbătă 1 august 2015, ora 20:00

Grădina Cetății Râșnov

Concert

Țapinarii & Fără Zahăr

Un concert cu două trupe de muzici fără limite când vine vorba de ironie și umor sănătos. Împreună construiesc un show de muzică, umor și stand-up pe care nu trebuie să-l ratați!

Trupa vocal instrumentală de doua voci și o chitară – **Țapinarii** – cântă folk alternativ fără influențe. Au 9 materiale discografice și sunt singura trupă care are un turneu național Anti-Valentine's Day, turneu ce luptă împotriva dulcegăriilor ipocrite. Cu versuri sincere, trupa a fost invitată la cele mai importante festivaluri din România, a colaborat cu foarte mulți artiști neconvenționali și a semnat coloana sonoră a filmului "Eminescu vs Eminem" - regia Florin Piersic jr. Se joacă și în online cu o rubrică numită "Știrile Țapinarilor" - un sfat muzical oferit gratis divelor mondene neprețuite.

Componentă: Cosmin Covei (absolvent al Facultății de Regie de Film) și Adrian Tănase (absolvent al Facultății de Jurnalism) au format trupa în 2001.

Fără Zahăr - trupă de muzică și umor, abordând mai multe genuri muzicale (hip hop, folk, rock, latino) pe versuri comice, de satiră socială, cu teme inspirate din viața satului. Stilul formației se construiește parodiind mediul rural în contextul tendințelor vremii, trasate de posturile de televiziune: mondenități, telenovele, știri cu crime și violuri, manelism etc. Bobo Burlacianu și Bobi Dumitras sunt moldoveni de la Dorohoi și nu-și uită nici graiul și nici atitudinea când urcă pe scenă!

Duminică 2 august 2015, ora 18:00

Cinematograful Amza Pellea Râșnov

Hoțul de timp sau Cine a inventat cinemaul?

Dramatizare de Radu Rădescu după fragmente din Ultimul dans al lui Charlot de Fabio Stassi, cu muzică originală live și proiecții multimedia, la aniversarea a 120 de ani de la apariția cinematografului

Motto: Pentru publicul tânăr de azi, film istoric înseamnă și istoria filmului (Irina Margareta Nistor)

Spectacolul *Hoțul de timp sau Cine a inventat cinemaul?* pornește de la adaptarea pentru scenă a unui text în proză al scriitorului italian contemporan Fabio Stassi, care, în romanul său, intitulat *Ultimul dans al lui Charlot* (Editura Polirom, 2013, trad. Cerasela Barbone), imaginează o pseudo-biografie a lui Charles Chaplin, din vremea copilăriei și până a ajuns la Hollywood. Pe când era doar un băiețel, care juca alături de părinții săi în spectacole de cabaret într-un teatru de varieté din Londra, povestea spune că ar fi surprins în culise o discuție între doi actori de circ (un jongler și un clown), implicați într-o controversă pe tema „cine a inventat, de fapt, cinematograful?”. Din text se desprinde un dialog cu multiple referințe la lumea în care a luat naștere „cutia magică”, aceasta fiind miza și fundamentul unei pledoarii pentru fascinația mereu proaspătă exercitată asupra spectatorului uimit de descoperirea imaginilor în mișcare din întunericul unei săli de cinema, dar și pretextul pentru a descrie o emoționantă poveste de iubire între un îngrijitor de animale și o călăreață de circ. De aici, sursa inventivității naiv-

ingenuă, puternic motivate uman, care urmărește imortalizarea prin „poze vii” a unui sentiment devastator și transformarea inefabilului în material. Spectacolul este conceput în manieră sincretică, componenta dramatică dată de text fiind susținută prin muzică originală interpretată live, prin momente de dans și jonglerii, precum și prin proiecții multimedia cu montaje din primele filme produse vreodată în lume: fragmente din scurt-metraje de Georges Méliès (recent portretizat de Martin Scorsese în *Hugo*), frații Lumière (cei care au patentat invenția în 1895), Thomas Edison și pasaje din primele filme mute ale lui Charles Chaplin. În parte, peliculele mute vor fi proiectate folosind un aparat de epocă, procurat grație lui Tudor Roșca, vechi prieten al festivalului: un proiector interbelic pe 16 mm.

Componentă: **Mihai Nițu**, actor; **Cristian Bota**, actor; **Alexandra Andrieș**, muzică originală, voce, efecte; **Radu Rădescu**, proiecții multimedia

Duminică 2 august 2015, ora 20:00

Grădina Cetății Râșnov

Concert

RTE ConTempo Quartet

(Dublin, Irlanda)

Format în 1995, pe vremea studenției la Universitatea de Muzică din București, ConTempo a devenit unul dintre cele mai apreciate cvartete tinere de azi, cu 14 premii internaționale, numeroase turnee mondiale și peste 1200 de concerte în 46 de țări.

Au studiat împreună cu cele mai apreciate cvartete de coarde din lume, precum Amadeus, Alban Berg, Tokyo, Emerson, Hagen și Quartetto Italiano.

În 2003, în urma unei audiții internaționale, cvartetul ConTempo a devenit Ansamblu în Rezidență în Galway, pe coasta de vest a Irlandei, alăturându-se unui proiect unic, aflat acum în al doilea deceniu de existență, sub umbrela programului de rezidență muzicală Galway, sponsorizat de Universitatea Națională de Muzică a Irlandei, de Consiliul Artelor din Irlanda precum și de Consiliul Local și Regional.

În 2013, în urma unei audiții europene, ConTempo a fost selecționat pentru a i se oferi rezidența RTE pentru cvartetul de coarde la Radioteleviziunea Națională din Irlanda.

ConTempo au avut onoarea de a fi invitați să interpreteze în fața unor mari personalități precum Papa Ioan Paul al II-lea la Castelul Gondolfo în Italia, pentru Prințul Charles în Regatul Unit (Londra, Highrove), pentru Nelson Mandela, fostul președinte al Africii de Sud, în fața Ministrilor UE, a câștigătorului Premiului Nobel Seamus Heaney și pentru celebrii actori de Hollywood Angelica Houston, Angela Lansbury, Martin Sheen și Merv Griffin.

Producătorul Bob Quinn a realizat un documentar despre rezidența ConTempo la Galway, „ConTempo Goes West”, care a avut premiera la Festivalul de Film din Galway. ConTempo a înregistrat muzica pentru serialul HBO realizat de Tom Hanks și Steven Spielberg „Band of Brothers”.

Colaborările cu diverși artiști din diferite genuri muzicale sunt o parte importantă a vieții cvartetului ConTempo. Adesea ei interpretează piese din Renașterea timpurie sau din perioada barocă. Însă sunt de asemenea pasionați de muzica jazz și pop precum și de muzica argentiniană și braziliană, cântând adesea la instrumente moderne sau electrice.

ConTempo a participat la numeroase seminarii de compoziție organizate de Dublin Institut of Technology, Royal Irish Academy of Music, Contemporary Music Centre, Association of Irish Composers, Dundalk Institute of Technology, Maynooth University, Icon Arts Academy, Universitatea de Muzică din România, Derry University etc.

Joi 6 august 2015, ora 20:00

Grădina Cetății Râșnov

Concert

When Violin Meets Guitar

Cristian Horia și Emilian Florentin Gheorghe (București)

Proiectul acustic al instrumentiștilor **Cristian Horia și Emilian Florentin Gheorghe**, *When Violin Meets Guitar*, este un concept care, anul acesta, împlinește cinci ani. Cu un repertoriu care pune la grea încercare capacitățile oricărui interpret, *When Violin Meets Guitar* impune, în primul rând, prin diversitatea pieselor abordate: Vivaldi, Bach, Brahms, Enescu, Piazzola, Mancini, Brubeck, Jobim, Django, Bregović, Led Zeppelin, Deep Purple, Queen, Pink Floyd, cât și prin revizitarea unor celebre piese din folclorul românesc. Cei doi muzicanți nu își propun să pornească de la un playlist respectat cu strictețe, selecția pieselor ținând de starea de moment a publicului și a protagoniștilor. Nu se știe ce anume se va cânta, duoul fiind de părere că acest lucru e minunat. Ei consideră că întâlnirea lor este inspirată de ideea “Confruntării între armonie și invenție”, pe care le-ar fi sugerat-o, într-un mod

misterios, însuși Vivaldi, cu toate că Monteverdi își asumă, la rândul lui, paternitatea conceptului, prin al său „Combattimento di Tancredi e Clorinda”.

Joi 6 august 2015, ora 21:00

Grădina Cetății Râșnov

Trei manifeste de avangardă, cu sound design & live foley și... pagini bizare de Urmuz

C'est réaliste un puzzle surréaliste?

Foley'Ala (București):

Alin Zăbrăuțeanu – sound artist: foley, live processing

Marian „Rufi” Cîtu – sound artist: foley, live processing

Alexandra Andrieș – sound artist: voce, percuții, live processing

Flora Pop – vioară

Radu Rădescu – concept, percuții, selecție texte

Invitat: **Irina Margareta Nistor** – lectură texte

Spectacolul de film și muzică de tip puzzle suprarealist propune un experiment cvasi-improvizat de reconstruire a coloanei sonore pentru trei filme-reper ale avangardismului european în cinema, realizat într-o manieră non-conformistă și într-o formulă instrumentală inedită. Abordarea sonoră electronică urmărește să atingă noi zone de explorare a unor filme revoluționare în epocă, dar concepute cu mult înainte de era digitală, iar inserțiile de cuvinte rostite sunt menite a genera insolite asocieri de idei, stări și sensuri între imaginea în mișcare și text. Coloana sonoră originală construită pentru acest proiect hibrid constă dintr-o mixtură de sonorități contemporane, ritmuri industriale, sintetizatoare, instrumente acustice și voce, cu modulații electronice live. Pe lângă improvizațiile de inspirație dadaistă, atmosfera filmului este completată de efectele sonore în timp real (*live foley*) și de intervențiile în recitativ ale pasajelor extrase din schițele scriitorului român de avangardă Urmuz.

Ballet mécanique (1924), r. Fernand Léger & Dudley Murphy, sc. Fernand Léger, 16 min.

Fernand Léger a fost un pictor, grafician și artist decorator francez, printre primii artiști francezi care au expus public lucrări de orientare cubistă, deși el însuși nu este considerat ca aparținând acestei mișcării. Fascinat de civilizația industrială, dar și de problematica socială, Léger face dovada timpului în care trăiește într-un stil inovator, plin de expresivitate, aspirând cu consecvență la integrarea artelor plastice în viața cotidiană. Nu a fost un pictor tipic de atelier, ceea ce l-a atras a fost aventura artistică, pentru ca în cele din urmă să atingă independența absolută și reciprocă între forme, culori și spațiu. Toate aceste trăsături se regăsesc în scurt-metrajul *Balletul mecanic*, realizat tehnic prin mijloace proprii, cu fotografiile de Dudley Murphy și Man Ray. Filmul „corespunde exact titlului său: este un dans de obiecte și de angrenaje, legate prin ritm și analogii de formă. Obiectele, aproape întotdeauna ușor de recunoscut, sunt luate din viața oamenilor simpli – călușei, articole de bazar, roți de loterie de bălci, bile de sticlă argintată. Figura umană nu e exclusă din filmul a cărui temă e precumpănitor umoristică.” (Georges Sadoul – *Histoire générale du cinéma*, 1949)

Un chien andalou (1929), r. Luis Buñuel, sc. Salvador Dalí & Luis Buñuel, 16 min.

cu o intervenție psihanalitică din *Spellbound* (1945), r. Alfred Hitchcock (decoruri: Salvador Dalí)

Câinele andaluz este unul dintre cele mai importante documente artistice ale anilor '20 și, probabil, cel mai cunoscut film suprarealist. Rezultat al colaborării lui Luis Buñuel, care urma să devină unul dintre cei mai importanți cineaști ai anilor '60-'70, cu pictorul Salvador Dalí, filmul are ca sursă de inspirație visele combinate ale celor doi autori. Rezultatul cinematografic este o explorare în imagini onirice a subconștientului uman, fiind, în același timp, o seducătoare mostră a predilecției suprarealiste pentru irațional, imaginație și intuiție, în defavoarea normei, a rațiunii și a logicii. Premiera acestui scurt-metraj a produs scandal în epocă, ceea ce a fost, de altfel, scopul declarat al suprarealiștilor.

Entr'acte (1924), r. René Clair, sc. Francis Picabia & René Clair, 20 min.

Entr'acte este un film suprarealist francez de scurt metraj, considerat ca un manifest absolut al dadaismului în cinema. A fost realizat în 1924, în regia lui René Clair (care, după 40 de ani, avea să filmeze în România comedia de război *Serbările galante*, cu Dem Rădulescu, Grigore Vasiliu-Birlic și Mihai Mereuță), după un scenariu scris de regizor în colaborare cu Francis Picabia. Filmul a avut premiera ca o proiecție destinată pauzei (antractului) unei producții a trupei Ballet Suédois la Théâtre des Champs-Élysées din Paris. Pentru acest film, dadaiștii inventează un nou mod de expresie cinematografică: instantaneismul. Pelicula folosește tehnici inovatoare în epocă: oameni care aleargă în *slow motion*, secvențe derulate în sens invers, filmări ale unei scene de dans de jos în sus, imagini cu un ou pe o fântână arteziană care, împușcat, se transformă instantaneu într-o pasăre, personaje care dispar etc. Distribuția filmului include apariții de tip *cameo* ale unor mari artiști ai vremii: Francis Picabia, Erik Satie, Man Ray, Marcel Duchamp, Darius Milhaud.

Vineri 7 august 2015, ora 18:00

Biserica Evanghelică Râșnov

Concert

Est-Vest / Nord-Sud, Conexiuni și disensiuni în muzica germană

Ruxandra Cioranu – soprană (Paris)

Irina Năstase – orgă (București)

Andrei Kivu – violoncel (Paris)

Harta geo-politică a influențelor reciproce cu vecinii mai apropiați sau mai îndepărtați ai Germaniei se regăsește și în cultura sa muzicală, supusă unei evoluții marcate de delimitări regionale în regate și provincii distincte. Italia, Franța, Austria, Olanda, Polonia, Rusia, Anglia și țările scandinave constituie factori de convergență și divergență politică, reflectați într-o anumită măsură și în opusurile compozitorilor germani de ieri și de azi, începând din epoca Barocului muzical și până în secolul XX. Așa cum Germania a fost vremelnic divizată între est și vest, la fel și în muzica germană a secolului al XVII-lea se deosebesc două importante școli de orgă, de nord și de sud. Diferențele se manifestă în ceea ce privește stilistica muzicală, în practica muzicală a epocii (organistul din nordul lutheran – angajat stabil al bisericilor și organistul din sudul catolic – angajat temporar al curților princiare, călător în întreaga Europă, învățând mai ales de la italieni și francezi), atât în ceea ce privește calitatea, cât și tradiția construcției orgilor. Programul ales, alcătuit din lucrări ale compozitorilor reprezentativi în epocă, dorește să illustreze melanjul stilistic al vremii, în speță, influența muzicii italiene asupra compozitorilor germani. Este bine știut faptul că, la acea oră, muzicienii călătoreau foarte mult, asimilând, astfel, influențele specifice locului. Jan Pieterszoon Sweelinck, „creatorul organiştilor din Hamburg” (Johann Mattheson), este considerat fondatorul școlii nord-germane. Heinrich Schütz, compozitorul primei opere germane, *Daphne* (partitura este azi pierdută), elev, la Veneția, al lui Giovanni Gabrieli, s-a dovedit a fi cel mai important muzician german dinaintea lui Bach. Georg Muffat, reprezentant al școlii de sud, a studiat cu Lully și Pasquini. Primul profesor de muzică al lui Georg Friedrich Händel a fost Friedrich Wilhelm Zachow (din școala de nord). Händel și Vivaldi aveau același mecena, pe celebrul cardinal Pietro Ottoboni, mare amator de artă și organizator de evenimente culturale în somptuosul său palat de la Veneția. Tot aici s-a născut Antonio Caldara, care și-a însușit primele noțiuni de muzică instrumentală de la Giovanni Legrenzi, ale cărui teme muzicale au fost utilizate de Bach și Händel în compozițiile lor... Punctul culminant în acest traiect de conexiuni și disensiuni muzicale îl constituie, desigur, Johann Sebastian Bach, muzicianul de neegalat, care a activat, de-a lungul vieții sale, în numeroase puncte cardinale și curți princiare ale Germaniei: Weimar, Arnstadt, Mühlhausen, Köthen, Leipzig și Dresda. Toate aceste rafinate coliziuni de formă și esență artistică se regăsesc în programul de muzică vocală, de factură sacră și profană, propus publicului de cei trei interpreți: o soprană în dialog cu orga și violoncelul.

Vineri 7 august 2015, ora 20:00
Grădina Cetății Râșnov
Concert
Handmade Blues
Vali Răcilă & Raul Kusak

Cunoscut sub apelativul „Sir Blues”, Vali Răcilă este considerat muzicianul cel mai fidel al blues-ului tradițional, un stil născut pe plantațiile de bumbac din America. Artistul folosește alternativ mai multe chitare, mânuite cu tehnici diferite, acompaniindu-și astfel interpretările vocale pline de pasiune. Colaborarea cu pianistul Raul Kusak s-a materializat în 2011 prin albumul „Handmade Blues”, produs de Nicu Alifantis.

Duo-ul Răcilă - Kusak este apreciat în lumea blues-ului autohton și internațional pentru emoția, eleganța și pasiunea pe care o transmite; așteptați-vă așadar la o seară de neuitat în acorduri de blues.

Sâmbătă 8 august 2015, ora 20:00
Grădina Cetății Râșnov
Concert
Robin and the Backstabbers

Este o trupă românească de rock formată în 2010 la inițiativa lui Andrei Robin Proca. Membrii își descriu muzica drept “pop melodramatic”.

Cu 8 single-uri #1 la Radio Guerrilla și City FM, albumul de debut *Bacovia Overdrive, vol. I: Stalingrad* a fost printre cele mai bine vândute albume în prima lună de la lansare (topurile Cărturești și iTunes România), propulsându-i pe **Robin and the Backstabbers** în atenția publicului dornic de un suflu nou

În muzica alternativă. Câștigând distincțiile „Cel mai bun rock alternativ” și „Artistul anului” la Gala On Air Music Awards 2013, trupa și-a continuat activitatea live prin turnee de cluburi și festivaluri open air.

Cel mai nou capitol din istoria trupei începe în toamna lui 2014, odată cu lansarea primei piese de pe cel de-al doilea album de studio – omonim intitulată *Arhanghel'sk*, „cel mai înalt cântec prea scurt din curtea școlii, povestea unei nunți și nunta multor generații”, alături de un videoclip filmat în Valea Jiului. Al doilea album al formației, **Bacovia Overdrive vol. II: Arhanghel'sk**, este lansat oficial pe 8 mai 2015. Precedat de single-ul *Muzică în cântece*, al cărui videoclip îi regăsește pe membrii trupei alături de mai multe actrițe îndrăgite din teatrul și filmul românesc (Ana Ularu, Diana Cavaliotti, Andreea Vasile ș.a.), evenimentul de lansare a noului disc a strâns la Halele Carol din București peste 1500 de oameni, cu siguranță unul dintre cele mai importante și mai reușite concerte **Robin and the Backstabbers** de până acum.

Duminică 9 august 2015, ora 20:00

Grădina Cetății Râșnov

Concert

Paralele intersectate - Concert de muzică armenească și turcească

Ansamblul Flauto Dolce (Cluj-Napoca):

Zoltán Majó – flaute drepte, conducerea artistică

Mária Szabó – flaute drepte

Noemi Miklós – spinetă

Mihaela Maxim – soprană

Ansamblul de muzică veche Flauto Dolce face o încercare, imposibil de realizat în trecutul recent, de a aduce pe aceeași scenă cultura muzicală a două popoare care, de sute de ani, nu se află în relații de prietenie. Ideea care stă la baza conceptului acestui program este comemorarea, la nivel internațional, a centenarului genocidului armenilor din Turcia (1915). Flauto Dolce, formație care caută cu consecvență redescoperirea muzicii arhaice din spațiul românesc, a avut în repertoriu și până acum

muzică armenescă, cuprinzând mai ales cântece vechi, tradiționale, atât din Armenia (*Dle Yaman*, etc.), dar, mai ales, autohtone, datorită moștenirii muzicale din fostul centru armenesc Armenopolis (azi, Gherla, jud. Cluj).

În privința muzicii turcești, programul include atât muzică veche, tradițională, turcească (cele mai multe piese provenind din culegerile lui Béla Bartók, din anul 1936), melodii din *Cartea științei muzicii* (cca. 1700), cântece culese de Dimitrie Cantemir (*Taksîm, Peşrev, Beste*), lucrări din diferite manuscrise de pe teritoriul României (*Codex Moldavus*, 1824, sau François Rouschitzki: *Musique orientale. 42 chansons et danses moldaves, valaques, grecs et turcs*, 1834), dar și câteva piese muzicale scrise de compozitori vest-europeni: Telemann, Rameau și Mozart. Începând cu secolul al XVII-lea, odată cu creșterea influenței otomane (politice, economice, militare) asupra întregii societăți din Europa Centrală și de Est, muzica orientală începe să se impună rapid în cultura și practica artistică din această parte a continentului. Expansiunea se produce prin intermediul așa-numitei *musica turcica*, larg răspândită în Europa occidentală.

Dar repertoriului otoman i se pot alătura și contribuțiile a două dintre cele mai semnificative minorități etnice din peisajul muzical al Istanbulului: armenii și evreii. În această idee, își găsesc loc în program câteva cântece evreiești, dintre care o bună parte provine din zona Maramureșului, unde odinioară se găsea o importantă comunitate mozaică, având centrul în Sighetul Marmației. Totodată, această corelație istorică se regăsește și în *Cartea științei muzicii*, privind tradițiile muzicale comune ale evreilor și armenilor. Astfel, se evidențiază existența unui „dialog” între instrumentul muzical „cult” de la curtea otomană, „tradiția” muzicii populare, păstrată de oralitatea muzicienilor armeni, și muzica grupurilor evreiești așezate în Imperiul Otoman. Piese de muzică evreiască (sec. XVIII) reprezintă liantul între secțiunea turcă și cea armenescă a programului, un exemplu elocvent al modului în care popoare care nu se află în relații cordiale într-un anumit context istoric pot împărtăși în patrimoniul lor muzical un filon comun. Astfel, finalul concertului aduce pe scena unui festival desfășurat în Țara Bârsei, unde multiculturalitatea se află la ea acasă, într-un moment emoționant, alăturarea simbolică a două lumi diferite, dar unite prin intermediul muzicii.

